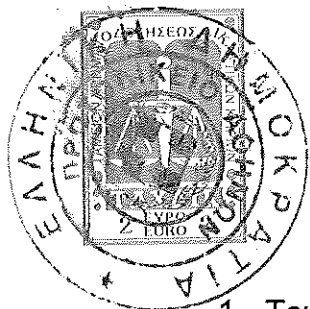

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΚΟΠΗ

(κατ' άρθρο 632 ΚΠολΔ)

1. Του Κωνσταντίνου Ντοκόπουλου του Λυκούργου και της Βασιλικής, ως νόμιμος εκπρόσωπος της ατομικής επιχείρησης στο όνομά του, που εδρεύει στην Ηλιούπολη, οδός Ροβέρτου Γκάλλι αρ. 112
2. Της Ιωάννας Φαροπούλου του Μιλτιάδη και της Ευθυμίας, συζ, Κωνσταντίνου Ντοκόπουλου, κατοίκου Ηλιούπολης, οδός Ασκληπιού αρ. 30

ΚΑΤΑ

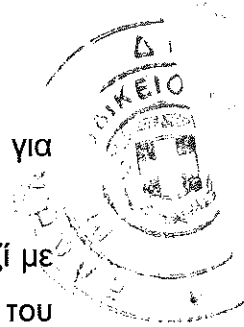
1. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «**Τράπεζα Eurobank Ergasias Ανώνυμη Εταιρεία**» και τον διακριτικό τίτλο «**Eurobank Ergasias**», η οποία εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Όθωνος αρ. 8 και εκπροσωπείται νόμιμα
2. της υπ' αριθμ. **31988/2014 Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών**

Η καθ' ης με την από 4-09-2014 αίτησή της πέτυχε την έκδοση, σε βάρος μας, της υπ' αριθμ. 31988/2014 Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία επιτάσσει να καταβάλλουμε ευθυνόμενοι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ο καθένας για απαίτηση από την υπ' αριθμ. 33.041858/15.9.2006 σύμβαση πίστωσης το ποσό των είκοσι δύο χιλιάδων δέκα και τριάντα ενός λεπτών **22.310,31 €**, πλέον μη λογιστικοποιηθέντων κατά νόμο τόκων από 30.3.2012 ανατοκίζομένων ανά εξάμηνο και το ποσό αυτό εντόκως με το συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας από την επομένη του οριστικού

κλεισίματος (25.1.2014) μέχρι ολοσχερούς εξόφλησης και 380,00 ευρώ για δικαστική δαπάνη.

Στις **12.1.2015** μου επιδόθηκε η υπό κρίση Διαταγή Πληρωμής μαζί με την από **7-1-15** Επιταγή προς εκτέλεση, που έχει τεθεί κάτω από αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της εν λόγω Διαταγής Πληρωμής, με την οποία επιτάσσομαι να καταβάλω συνολικά το ποσό των **22.310,31 €**, συμπεριλαμβανομένου, μεταξύ άλλων, του ποσού των **380,00 €** για δικαστικά έξοδα, **30,00 €** για σύνταξη της ως άνω επιταγής, **5,00** για απόγραφο και αντιγραφικά και **60 €** για έξοδα επίδοσης της επίδικης Διαταγής στον καθένα από εμάς.

Παραδεκτό και αρμοδιότητα του Δικαστηρίου

Με το παρόν δικόγραφο ασκώ την Ανακοπή κατά της Διαταγής Πληρωμής, δυνάμει του άρθ. 632§1 ΚΠολΔικ παραδεκτά και εμπρόθεσμα, ήτοι εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την επίδοσή της, δεδομένου ότι η εν λόγω Διαταγή Πληρωμής μου επιδόθηκε στις **12-1-2015**, μαζί με την από 7-1-2015 επιταγή προς εκτέλεση.

Το Δικαστήριο είναι το καθ' ύλην αρμόδιο για την εξέταση της ανακοπής, δεδομένου ότι κατά της διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με την διάταξη του άρθ. 632§1 ΚΠολΔικ, η ανακοπή απευθύνεται στο Δικαστήριο που εξέδωσε την ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής, ήτοι είτε στο Ειρηνοδικείο είτε στο Μονομελές Πρωτοδικείο.

Ιστορικό

Η εν λόγω Διαταγή Πληρωμής εκδόθηκε, μεταξύ άλλων, με βάση 1) την με αριθμ. 33.041858/15.9.2006 σύμβαση πίστωσης 2) το καταχωρηθέν απόσπασμα της υπ'αριθμ. 105/6.11.2006 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων σε συνδυασμό με το καταχωρηθέν απόσπασμα της υπ'αριθμ. 67/26.5.2008 μεταβολής/προσθήκης της ως άνω σύμβασης 3) το καταχωρηθέν απόσπασμα της υπ'αριθμ. 106/6.11.2006 διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων 4) το από 1.9.2014 ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο εκ του παραρτήματος των τηρουμένων στο

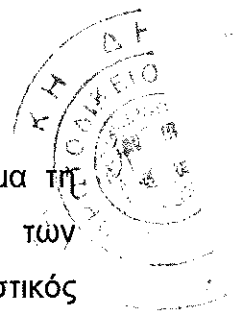
Υποθηκοφυλακείο Αθηνών βιβλίων του ν. 2844/2000 5) το καταχωρηθέν απόσπασμα της υπ' αριθμ. 345/21.11.2011 σύμβασης αναμεταβίβασης απαίτησης 6) το από 1.9.2014 ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο εκ του παραρτήματος των τηρουμένων στο Υποθηκοφυλακείο Αθηνών βιβλίων του ν. 2844/2000 7) το καταχωρηθέν απόσπασμα της υπ' αριθμ. 347/21.11.2011 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων 8) καταχωρηθέν απόσπασμα της υπ' αριθμ. 348/21.11.2011 διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων 9) το από 1.9.2014 ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο εκ του παραρτήματος των τηρουμένων στο Υποθηκοφυλακείο Αθηνών βιβλίων του ν. 2844/2000 10) το καταχωρηθέν απόσπασμα της υπ' αριθμ. 127/15.5.2012 συμβάσεως αναμεταβίβασης απαιτήσεως 11) το από 1.9.2014 ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο εκ του παραρτήματος των τηρουμένων στο Υποθηκοφυλακείο Αθηνών βιβλίων του ν. 2844/2000 12) απόσπασμα κίνησης του υπ' αριθμ. 0026 0008 0300108287 λογαριασμού 13) την από 24.1.2014 εξώδικη καταγγελία-πρόσκληση και δήλωσης της πιστώτριας και 14) την υπ' αριθμ. Πρωτ. Κ5-109/2.8.2012 γνωστοποίηση της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου.

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 216§1, 217, 583, 585, 632§1 και 633§1 του ΚΠολΔικ, προκύπτει ότι μπορούν να προταθούν ως λόγοι της ανακοπής, με τους οποίους οριοθετείται η δίκη της ανακοπής, είτε λόγοι οι οποίοι ανάγονται στην έλλειψη των τυπικών προϋποθέσεων για έκδοση της διαταγής πληρωμής (άρθ. 623 επ. ΚΠολΔικ), είτε αφορούν στην ουσιαστική αμφισβήτηση της απαίτησης με την προβολή ανατρεπτικών ή παρακωλυτικών ή αποσβεστικών ισχυρισμών.

ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΚΟΠΗΣ

Ι. Ένσταση καταχρηστικότητας και ακυρότητας των Γενικών Όρων Συναλλαγών (ΓΟΣ) της επίδικης σύμβασης.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 6 του ν. 2251/1994 «περί προστασίας των καταναλωτών», όπως ο νόμος αυτός ισχύει, οι όροι που έχουν διατυπωθεί εκ των προτέρων για απροσδιόριστο αριθμό μελλοντικών

συμβάσεων απαγορεύονται και είναι άκυροι αν έχουν ως αποτέλεσμα τη διατάραξη της ισορροπίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών εις βάρος του καταναλωτή. Ο καταχρηστικός χαρακτήρας τέτοιου γενικού όρου κρίνεται αφού ληφθούν υπόψη η φύση των αγαθών ή υπηρεσιών που αφορά η σύμβαση, το σύνολο των ειδικών συνθηκών κατά τη σύναψη της και όλες οι υπόλοιπες ρήτρες της σύμβασης ή άλλης σύμβασης από την οποία εξαρτάται.

Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, οι οποίες ως προς τον έλεγχο των ΓΟΣ αποτελούν εξειδίκευση του γενικού κανόνα του άρθρου 281 ΑΚ με τα αναφερόμενα σ' αυτές κριτήρια, για την κρίση της ακυρότητας ή μη ως καταχρηστικών των όρων αυτών λαμβάνεται υπόψη κατά κύριο λόγο το συμφέρον του καταναλωτή, με συνεκτίμηση όμως της φύσης των αγαθών ή υπηρεσιών που αφορά η σχετική σύμβαση καθώς και του σκοπού της, πάντοτε δε στα πλαίσια επίτευξης σχετικής ισορροπίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών. Ως μέτρο ελέγχου της διατάραξης της ισορροπίας αυτής χρησιμεύει κάθε φορά το ενδοτικό δίκαιο που ισχύει για τη συγκεκριμένη σύμβαση. Τα συμφέροντα, διατάραξη της ισορροπίας των οποίων εις βάρος του καταναλωτή μπορεί να χαρακτηρίσει ένα γενικό όρο άκυρο ως καταχρηστικό, πρέπει να είναι ουσιώδη, η διατάραξη δε αυτή πρέπει να είναι ιδιαίτερα σημαντική σύμφωνα με τις αρχές της καλής πίστης.

Προς τούτο λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των συμβαλλομένων στη συγκεκριμένη σύμβαση μερών και εξετάζεται ποιο είναι το συμφέρον του προμηθευτή για διατήρηση του όρου που ελέγχεται και ποιο είναι εκείνο του καταναλωτή για κατάργηση του.

Δηλαδή ερευνάται ποιες συνέπειες θα έχει η διατήρηση ή κατάργηση του όρου για κάθε πλευρά, πώς θα μπορούσε κάθε μέρος να εμποδίσει την επέλευση του κινδύνου που θέλει ν' αποτρέψει ο συγκεκριμένος γενικός όρος και πώς μπορεί κάθε μέρος να προστατευθεί από τις συνέπειες της επέλευσης του κινδύνου με δικές του ενέργειες. Οι ΓΟΣ, τέλος, πρέπει, σύμφωνα με την αρχή της διαφάνειας, να παρουσιάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών κατά τρόπο ορισμένο, ορθό και σαφή.

Εξάλλου, ο όρος της σύμβασης που προβλέπει ότι οι τόκοι υπολογίζονται με βάση έτος 360 ημερών προσκρούει στην αρχή της διαφάνειας, ώστε να προστατεύεται ο απρόσεκτος μεν ως προς την

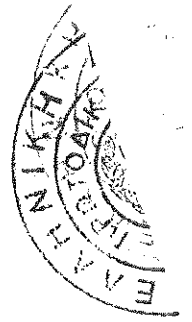
ενημέρωση του, αλλά διαθέτοντας τη μέση αντίληψη κατά το σχηματισμό της δικαιοπρακτικής του απόφασης, καταναλωτής να γνωρίζει τις συμβατικές δεσμεύσεις που αναλαμβάνει, ιδίως, όσον αφορά τη σχέση παροχής και αντιπαροχής.

Με το να υπολογίζεται το επιτόκιο σε έτος 360 ημερών ο καταναλωτής δεν πληροφορείται το (πραγματικό) ετήσιο επιτόκιο, όπως αυτό θα έπρεπε να προσδιορίζεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 243 παρ. 3 ΑΚ. Η δανείστρια Τράπεζα διασπά, με τον εν λόγω όρο, εντελώς τεχνητά και κατ' απόκλιση των δικαιολογητικών προσδοκιών του καταναλωτή, το χρονικό διάστημα (το έτος) στο οποίο όφειλε να αναφέρεται το επιτόκιο, δημιουργώντας έτσι μια πρόσθετη επιβάρυνση του καταναλωτή - δανειολήπτη, ο οποίος πλέον - όταν το επιτόκιο μιας ημέρας προσδιορίζεται με βάση έτος 360 ημερών - για κάθε ημέρα επιβαρύνεται με, κατά 1,3889% περισσότερο, τόκους, καθώς το επιτόκιο υποδιαιρείται για τον προσδιορισμό του τόκου προς 360 ημέρες, χωρίς αυτή η επιπλέον επιβάρυνση να μπορεί να δικαιολογηθεί με την επίκληση κάποιου σύνθετου χαρακτήρα της παρεχόμενης υπηρεσίας ή κάποιων εύλογων για τον καταναλωτή λόγων ή από κάποιο δικαιολογημένο ενδιαφέρον της Τράπεζας. Τούτο ιδίως σε μία εποχή όπου τα ηλεκτρονικά μέσα προσφέρουν χωρίς καμία πρόσθετη δυσχέρεια, τον επακριβή υπολογισμό των τόκων με έτος 365 ημερών.

Άλλωστε, το έτος 365 ημερών ισχύει και εφαρμόζεται σήμερα, κατ' επιταγή της κοινοτικής οδηγίας 98/7/ΕΚ που ενσωματώθηκε στο εθνικό μας δίκαιο με την ΚΥΑ 21- 178/13.2.2001 (ΦΕΚ Β' 255/8.3.2001) στην καταναλωτική πίστη, με τη στενή έννοια, ρύθμιση που δείχνει τη σημασία που απονέμει και ο κοινοτικός νομοθέτης για τον κατ' αυτόν τον τρόπο ακριβή προσδιορισμό του επιτοκίου (βλ. ΑΠ 430/2005 Δημοσίευση Νόμος, ΔΕΕ 2005.460).

Εξάλλου, στο άρθρο 1 παρ. 4 του παραπάνω νόμου ορίζεται ότι «καταναλωτής είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο για το οποίο προορίζονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσφέρονται στην αγορά, ή το οποίο κάνει χρήση τέτοιων προϊόντων ή υπηρεσιών εφόσον αποτελεί τελικό αποδέκτη τους...».

Αναγκαίες προϋποθέσεις προκειμένου να θεωρηθεί ως καταναλωτής το πρόσωπο που επιζητεί την προστασία του νόμου είναι να πρόκειται για

προϊόντα ή υπηρεσίες που προσφέρονται στην αγορά και ο προμηθευόμενος τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες να είναι ο τελικός αποδέκτης τους.

Καταναλωτής άλλωστε θεωρείται ο τελικός οικονομικός αποδέκτης των ανωτέρω προϊόντων και υπηρεσιών, που προσφέρονται στην αγορά, ανεξαρτήτως αν αποβλέπουν στην «ικανοποίηση μη επαγγελματικών αναγκών», όπως απαιτούσε το προηγούμενο δίκαιο (αρθρ. 2 παρ. 1 του 1961/1991).

Τέλος δε υποστηρίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 2251/1994 για τους ΓΟΣ και μάλιστα ανεξάρτητα από το εάν ο πελάτης συναλλάσσεται με την τράπεζα στο πλαίσιο της επαγγελματικής ή και της εμπορικής του ιδιότητας, αρκεί να χαρακτηρίζεται η συγκεκριμένη συναλλαγή από ανισομέρεια σε βάρος της διαπραγματευτικής δύναμης του πελάτη της τράπεζας (βλ. και 118/2010 Μον. Πρωτ. Κερκ. ΝΟΜΟΣ).

Στην υπό κρίση περίπτωση, δυνάμει της από 15.9.2006 και με αριθμό 33.041858 Σύμβασης ορίστηκε μεταξύ άλλων ότι «Οι τόκοι θα υπολογίζονται τοκαριθμικά επί του εκάστοτε οφειλόμενου υπολοίπου, με βάση έτος 360 ημερών, θα λογίζονται στο τέλος κάθε ημερολογιακού μήνα» (όρος 5.03).

Εντούτοις, εν όψει όλων των προαναφερθέντων προκύπτει ότι η καθ' ής, ενεργώντας παράνομα και καταχρηστικά, υπολόγισε τόκους βάσει έτους 360 ημερών, αντί 365 ημερών προσαυξάνοντας έτσι παράνομα το ποσό της απαίτησης, χωρίς ωστόσο ως καταναλωτής, να μπορώ να πληροφορηθώ το πραγματικό ετήσιο επιτόκιο.

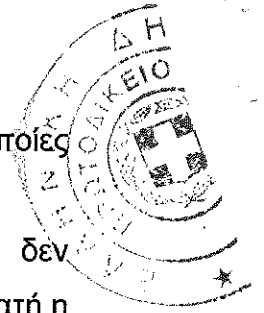
Κατά δε αυτόν τον τρόπο όμως κεφαλαιοποιήθηκαν στην επίδικη σε βάρος μου απαίτηση της καθ' ής, ποσά τόκων ανώτερα των νομίμων κατά 1,3889%, χωρίς δε η επιπλέον αυτή επιβάρυνση να μπορεί να δικαιολογηθεί με την επίκληση κάποιου σύνθετου χαρακτήρα της παρεχόμενης υπηρεσίας ή κάποιον εύλογων για εμένα ως καταναλώτρια ή έστω από κάποιο δικαιολογημένο ενδιαφέρον της καθ' ής.

Ως εκ τούτου, η απαίτηση της καθ' ής καθίσταται μη εκκαθαρισμένη (άρθρο 624 παρ. 1 ΚΠολΔ), αόριστη, η δε ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής εκδόθηκε βάσει άκυρων όρων της σύμβασης και εξ αυτού του λόγου τυγχάνει ακυρωτέα.

Τέλος, ο υπό κρίση λόγος θα πρέπει να κριθεί επαρκώς ορισμένος ακόμη και χωρίς περαιτέρω αριθμητική εξειδίκευση της προκαλούμενης επιβάρυνσης και τούτο διότι δεν δύναμαι (όπως, ίσως, δε δύναται και το Δικαστήριο της ουσίας) να προβώ κατά τρόπο αναλυτικό στους ακριβείς υπολογισμούς προς διακρίβωση του τρόπου με τον οποίο, η ανωτέρω ακυρότητα επενέργησε στο πληττόμενο, με την παρούσα, συνολικό ύψος της αμφισβητούμενης οφειλής, τούτο δε, διότι απαιτούνται, λόγω του πλήθους των κονδυλίων και του πολύπλοκου των αριθμητικών και λογιστικών πράξεων και της λογιστικής απεικόνισης - ειδικές γνώσεις της επιστήμης, λόγος για τον οποίο η συνήθης πρακτική των δικαστηρίων είναι να διατάσσουν (κατ' άρθ. 368 επ. ΚΠολΔικ) τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, προς διακρίβωση του ακριβούς ύψους της οφειλής (σύμφωνα πάντοτε με το διατακτικό της Απόφασης, βλ. όλως ενδεικτικώς και 52/2011 Εφ Πειρ ΝΟΜΟΣ για το παραδεκτό και επαρκώς ορισμένο του λόγου χωρίς περαιτέρω εξειδίκευση της προκαλούμενης επιβάρυνσης).

II. Α) Στην παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 128/1975 ορίζεται ότι "επιβάλλεται από το έτος 1976 εισφορά, βαρύνουσα τα πάσης φύσεως εν Ελλάδι λειτουργούντα πιστωτικά ιδρύματα, περιλαμβανομένης και της Τράπεζας της Ελλάδος, υπέρ του εν τη παραγράφω I του παρόντος λογαριασμού, ανερχομένη εις ποσοστόν ένα (1) τοις χιλίοις ετησίως επί του μόνου ετησίου ύψους των εντός εκάστου ημερολογιακού έτους μηνιαίων υπολοίπων των χορηγούμενων υπ' αυτών πάσης φύσεως δανείων ή πιστώσεων, περιλαμβανομένων των πιστώσεων προς τράπεζας, ως και προς το Δημόσιον, πλην των εντόκων γραμματίων.

Η εισφορά αυτή οφείλεται πέραν των δυνάμει της από 19 Μαρτίου 1962 μεταξύ των τραπεζών συμβάσεως ως αυτή τροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, συμφωνηθεισών εισφορών". Στην παρ. I του ίδιου άρθρου, εξάλλου, στην οποία αναφέρονται τα προηγούμενα, προβλέπεται άνοιγμα κοινού λογαριασμού στην Τράπεζα της Ελλάδος για επιστροφή διαφορών τόκων σε εξαγωγικές επιχειρήσεις. Στην ίδια παράγραφο αναφέρεται ακόμη, ότι ο λογαριασμός αυτός δημιουργήθηκε με σύμβαση μεταξύ των τραπεζών στις 19 Μαρτίου 1962 και αργότερα στις 30.1.1969 και εγκρίθηκε με τις αποφάσεις

1265/1962 και 1520/1969, αντίστοιχα, της νομισματικής επιτροπής, οι οποίες εγκρίθηκαν από το υπουργικό συμβούλιο.

Με βάση τα παραπάνω προκύπτει ότι η παραπάνω εισφορά δεν αποτελεί φόρο, προμήθεια ή έξοδο των τραπεζών, έτσι ώστε να είναι δυνατή η μετακύλιση της στους δανειολήπτες, αλλά προσαύξηση συμβατικής μεταξύ των τραπεζών υποχρέωσης λόγω των προαναφερομένων συμβάσεων που κατήρτισαν στις 19.3.1962 και 30.1.1969.

Πέραν αυτού, στην παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2515/1997, που ρυθμίζει την ίδια εισφορά στις περιπτώσεις των δανείων που χορηγούνται από πιστωτικά ιδρύματα του εξωτερικού, ορίζεται ότι η "εισφορά αυτή (ν. 128/1975) επιβάλλεται και επί των δανείων σε δραχμές και συνάλλαγμα και των ισοδύναμου αποτελέσματος συμβάσεων από πιστωτικά ιδρύματα του εξωτερικού προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι υπόχρεα προς υποβολή φορολογικής δήλωσης. Στην περίπτωση αυτή υπόχρεος προς απόδοση της εισφοράς είναι ο δανειοδοτούμενος". Ο διαχωρισμός του νόμου είναι εύλογος στην περίπτωση αυτή, διότι τα πιστωτικά ιδρύματα του εξωτερικού δεν δεσμεύονται από τις προαναφερόμενες συμβάσεις μεταξύ των τραπεζών, που αποτέλεσαν τη βάση της ρυθμίσεως.

Από το σύνολο των παραπάνω διατάξεων προκύπτει, ότι η εισφορά αυτή του ν. 128/1975 βαρύνει τα κάθε είδους πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα και σε καμία περίπτωση τους δανειολήπτες -πελάτες αυτών. Έναντι του δικαιούχου της εισφοράς (τράπεζας της Ελλάδος) υπόχρεος για την καταβολή είναι το πιστωτικό ίδρυμα και όχι ο δανειοδοτούμενος.

Και βέβαια, είναι δυνατή η διά συμβάσεως ανάληψη εκ μέρους τρίτου προσώπου της σχετικής υποχρεώσεως (ΑΚ 361,471 επ.), όμως δεν μπορεί να γίνει λόγος για αναδοχή χρέους στην περίπτωση αυτή, αφού απαιτείται σύμβαση μεταξύ του δανειστή (Τράπεζα Ελλάδος) και του τρίτου, αλλά μόνο για απλή υπόσχεση ελευθερώσεως (ΑΚ 478).

Η σύμβαση αυτή όμως είναι αιτιώδης, σε αντίθεση με τη σωρευτική ή τη στερητική αναδοχή χρέους (Γεωργιάδης Απόστολος, Ενοχικό Δίκαιο, Γενικό μέρος σ. 444, Κρητικός σε: ΑΚ Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, άρθρο 478, αρ. 2), σε κάθε περίπτωση δε υπόκειται σε έλεγχο μέσω των γενικών ρητρών του ΑΚ, ιδίως των άρθρων 174 και 281 ΑΚ (βλ. Σταθόπουλος σε ΑΚ Γεωργιάδη Σταθόπουλου, 361 ΑΚ 15). Έτσι, στην περίπτωση της εισφοράς του ν.

128/1975, η συμφωνία ελευθερώσεως είναι άκυρη, αν δεν προβλέπεται από τη σύμβαση αιτία επιδόσεως ως προς τη συγκεκριμένη παροχή (βλ. Παπαντωνίου, Γενικές Αρχές 1983, σ. 280 και με άλλη αιτιολογία ως προς τη θεμελίωση του παρανόμου βλ. ΕφαΘ 5253/2003 ΕΕμπΔ 2003.643, ΕφαΘ 1431/2004 ΕΕμπΔ 2004.591) βλ. και 480/2012 ΜονΠρωτ Ρεθ, ΝΟΜΟΣ).

Στην υπό κρίση περίπτωση, δυνάμει της από **33.041585/15.9.2006 Σύμβασης, ορίστηκε ως Βασικό Επιτόκιο «Βασικό Επιτόκιο Κεφαλαίου Κίνησης Επαγγελματικών (Β.Ε.Κ.Κ.Ε.), 7,65% πλέον περιθωρίου 1,25 % + Εισφορά 0,6 % Ν. 128/1975» (όρος 1.5).**

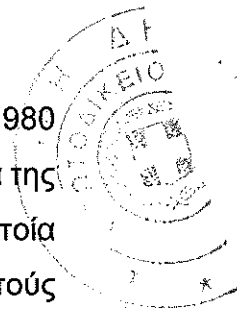
Εντούτοις δυνάμει των όσων προαναφέρθηκαν, από το κείμενο της Σύμβασης, δεν προκύπτει αιτία επιδόσεως ως προς τη μετακύλιση του συγκεκριμένου ποσού, ούτε υφίσταται κάποια ξεχωριστή αναγραφή ως προς αυτό. (124/2007 Εφ. Λαμ και 11959/2014 Μον. Πρωτ. Αθ. Ασφ.).

Ειδικότερα, ως αντάλλαγμα για την χορηγηθείσα πίστωση συμφωνείται η καταβολή κεφαλαίου και τόκων, ως είθισται σε κάθε δανειακή σύμβαση με πιστωτικά ιδρύματα, ενώ επ' ουδενί σε κάποιο σημείο της Σύμβασης προκύπτει κάποια αιτιολογία, ως προς την μετακύλιση αυτής της εισφοράς στον οφειλέτη (βλ. και 124/2007 Εφ. Λαμ και 358/2011 ΕιρΑθ).

Ως εκ τούτου, σε περίπτωση που ήθελε υποτεθεί ότι είναι έγκυρη η μετακύλιση της εισφοράς υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρθηκαν, αυτές δεν συντρέχουν στην υπό κρίση περίπτωση, όπως καταδείχθηκε ανωτέρω.

Συνεπώς, με δεδομένο ότι στο ποσό της απαίτησης για το οποίο εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής έχει συμπεριληφθεί και το ποσό της εισφοράς του Ν. 128/ 1975 -και τούτο παρανόμως- δυνάμει των όσων προελέχθησαν με τον υπό κρίση λόγο Ανακοπής μου και σε συνδυασμό με το απόσπασμα λογαριασμού που προσκομίζει η καθ' ης, η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής τυγχάνει ακυρωτέα, καθόσον ενσωματώνει απαίτηση μη εκκαθαρισμένη (άρθρο 624 ΚΠολΔ).

Β) Τέλος, από τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του ν. 1038/1980 «περί αγοράς και πωλήσεως συναλλάγματος και ξένων τραπεζικών γραμματίων», προκύπτει ότι η Νομισματική Επιτροπή με αποφάσεις της δύναται να επιτρέπει τον εκτοκισμό των οφειλόμενων τόκων στα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα, χωρίς οποιονδήποτε χρονικό ή άλλο περιορισμό. Με

βάση αυτήν τη νομοθετική εξουσιοδότηση, εκδόθηκε η 289/30.10.1980 απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και έχει ισχύν νόμου (βλ. άρθρο 8 ν. 1083/1980), με την οποία ορίστηκε ότι «ο εκτοκισμός των οφειλομένων εις τας τράπεζας και τους λοιπούς πιστωτικούς οργανισμούς εν καθυστερήσει τόκων, δύναται να γίνεται από της πρώτης ημέρας καθυστέρησης άνευ οιοδήποτε χρονικού ή άλλου περιορισμού», ενώ στο εδάφιο β' της ίδιας αποφάσεως αναφέρεται ότι ο λόγος εκδόσεως της είναι η αναγκαιότητα του εκτοκισμού των καθυστερούμενων τόκων αμέσως μόλις καταστούν απαιτητοί για την κάλυψη του αντίστοιχου εκτοκισμού των τόκων που οφείλουν οι τράπεζες στους καταθέτες τους και λοιπούς δανειστές τους.

Με τη διάταξη αυτή θεσπίστηκε εξαίρεση για τις τραπεζικές συναλλαγές, ως προς τους περιορισμούς που τίθενται από τις διατάξεις των άρθρων 296 του ΑΚ και 110 §2 του ΕισΝΑΚ. Κατά την έννοια δε της αποφάσεως αυτής της Νομισματικής Επιτροπής, ο κατ' εξαίρεση από τους περιορισμούς του ανατοκισμού «εκτοκισμός των εν καθυστερήσει τόκων» επιτρέπεται μόνο με την προϋπόθεση ότι τούτο έχει συμφωνηθεί από τα μέρη, εφόσον δηλαδή ο οφειλέτης έχει αποδεχθεί με την πιστωτική σύμβαση το δυσμενή γι' αυτόν όρο για τον κατά τον παραπάνω τρόπο ανατοκισμό των καθυστερούμενων τόκων (ΟΛΑΠ 89/98 ΔΕΕ 1998.177). Το νομοθετικό αυτό καθεστώς έπαψε πλέον να ισχύει για τις νέες (μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου) τραπεζικές συμβάσεις (άρθρο 12 ν. 2601/1998). Σύμφωνα με την εξαίρεση αυτή, που θεσπίστηκε με την κυρωθείσα με νόμο απόφαση της νομισματικής επιτροπής, παρεχόταν στις τράπεζες και στα πιστωτικά ιδρύματα η ευχέρεια, στο πλαίσιο του επιτρεπτού κανόνα δικαίου που έθετε η διάταξη, να εκτοκίζουν, δηλαδή, κατά τον χρησιμοποιούμενο αυτό οικονομικό όρο, να υπολογίζουν λογιστικώς τόκους επί καθυστερούμενων τόκων από την πρώτη ημέρα της καθυστέρησης τους (βλ. για την έννοια του εκτοκισμού ΑΠ 1355//88 ΕλλΔνη 1999.287).

Περαιτέρω, ο κατ' εφαρμογήν των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 8 περ. 6 του ν. 1083/1980 και της αποφάσεως 289/1980 της νομισματικής επιτροπής ιδιαίτερος τρόπος ανατοκισμού των απαιτήσεων των τραπεζών εξακολουθεί να διέπει αυτές και μετά τον εξοπλισμό τους με δικαστική απόφαση ή άλλο

έκτελεστό τίτλο, καθόσον και μετά τούτο οι οφειλόμενοι για την κύρια απαίτηση τόκοι εξακολουθούν να έχουν το χαρακτήρα «οφειλόμενων σε πιστωτικά ιδρύματα τόκων», όπως ορίζει το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 1083/1980 και η προαναφερθείσα απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής (ΑΠ 1782/2002 ΕλλΔνη 2002.1430).

Από τις παραπάνω ρητές διατάξεις του προϊσχύσαντος και του υφισταμένου νομοθετικού καθεστώτος, δεν είναι επιτρεπτός ο ανατοκισμός προμηθειών και εξόδων. Κάθε αντίθετη σύμβαση είναι ευθέως αντίθετη στις παραπάνω διατάξεις, σε κάθε δε περίπτωση ελέγχεται μέσω των διατάξεων των άρθρων 174,178,179 ΑΚ. Ακόμη και με τελεολογική ερμηνεία των σχετικών διατάξεων το συμπέρασμα είναι ίδιο, αφού, ενόψει του ότι η απόφαση της νομισματικής επιτροπής θεσπίζει εξαίρεση, πρέπει να ερμηνεύεται στενά (ΕφΛαμ 124/2007 Αρμ2009.1190).

Στην υπό κρίση περίπτωση, δυνάμει της σύμβασης « Οι κάθε μορφής οφειλόμενοι σε καθυστέρηση τόκοι εκτοκίζονται από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης με το ως άνω επιτόκιο υπερημερίας, εκτός της περιόδου των δεκαπέντε (15) πρώτων ημερών και οι ούτε παραγόμενοι τόκοι προστίθενται ανατοκιζόμενοι στο εκάστοτε ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο ανά εξάμηνο, εκτοκίζόμενοι έκτοτε με αυτό κατά τα προαναφερθέντα».

Επιπλέον, συμφωνήθηκε ότι «Οι τόκοι θα υπολογίζονται με το ανώτατο εκάστοτε επιτόκιο υπερημερίας, που σήμερα είναι ίσο προς το συνολικό συμβατικό επιτόκιο ...[...] (σημ. στο οποίο προστίθεται και η εισφορά του Ν. 128/1975 βλ. όρο 1.5.), προσαυξημένο κατά δύο και μισή (2,5%) εκατοστιαίες μονάδες ...».

Από την παραπάνω ρητή παραδοχή της καθ' ης σε συνδυασμό με τα προσκομισθέντα αντίγραφα λογαριασμού προκύπτει ότι αυτή κεφαλαιοποιούσε την εισφορά του ν. 128/1975 κάθε φορά που χρέωνε τόκους πάσης φύσεως και ανατόκιζε τα ποσά της, αφού στο κάθε φορά προκύπτον υπόλοιπο κεφάλαιο υπολόγιζε τόκους (εκτοκισμός) περιέχοντες και ποσά εισφοράς του ν. 128/1975, στο νέο δε προκύπτον εκάστοτε κεφάλαιο υπολόγιζε νέους τόκους περιέχοντες και εισφορά

(εκτοκισμός και ανατοκισμός της εισφοράς βλ. και 99/2010 ΜονΠρωτ Κερκ).

Ως εκ τούτου, η απαίτηση της καθ' ης καθίσταται μη εκκαθαρισμένη, αόριστη και άρα, εν όψει της υποχρέωσης της καθ' ης για τον επανακαθορισμό της οφειλής μου (με δεδομένο άλλωστε ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να προσδιοριστούν από εμένα τα αντίστοιχα ποσά και να υπολογιστεί επακριβώς το ύψος τους, εξαιτίας της πολυπλοκότητάς τους (απαιτούνται, λόγω του πλήθους των κονδυλίων, του είδους της εγγραφής στην απεικόνιση-ανάλυση του λογαριασμού που προσκόμισε η καθ' ης ειδικά αναφορικά με την εισφορά του Ν. 128/75 και τον ανατοκισμό αυτής) και του πολύπλοκου των αριθμητικών και λογιστικών πράξεων, ειδικές γνώσεις της επιστήμης επί των οποίων πρακτική των δικαστηρίων είναι η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης), η εν λόγω διαταγή πληρωμής πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της βλ. και 124/2007 Εφ Λαμ ΝΟΜΟΣ).

Επειδή η παραπάνω Ανακοπή ασκείται εμπρόθεσμα και παραδεκτά, καθώς υπάγεται στην καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα του Δικαστηρίου Σας.

Επειδή η παρούσα Ανακοπή είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με τη ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μας

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η Ανακοπή μας βάσει του άρθρου 632 Κ.Πολ.Δικ. κατά της σε βάρος μας υπ' αριθμ. **31988/2014** Διαταγής Πληρωμής.

Να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. **31988/2014** Διαταγή Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Να καταδικαστεί η αντίδικος στη δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 21-1-2015
 ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ο. Πληρεξούσιος Δικηγόρος
 ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ / ΑΜ 97713 ΔΕΑ
 ΣΟΛΩΝΟΣ 51 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 105 72
 ΤΗΛ./ΦΑΞ: 210 33 89 738-9
 ΚΙΝ. 6947 827 524

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΑΝΑΚΟΠΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΤΑΚΤΙΚΗ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ

Γενικός Αριθμός Κατάθεσης : 9043 / 2015

Αριθμός Κατάθεσης Δικογράφου : 1157 / 2015

Στην Αθήνα και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα την 29/01/2015 ημέρα Πέμπτη και ώρα 11:35 εμφανίστηκε στο Γραμματέα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ, ο / η δικηγόρος (ΔΣΑ / 35566) ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο ΑΝΑΚΟΠΗΣ.

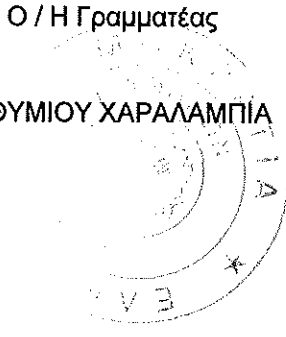
Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή που υπογράφεται νόμιμα.

Ο / Η καταθέσας

(ΔΣΑ / 35566) ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ο / Η Γραμματέας

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Αριθμός Πινακίου : ΣΤ4 / 32
Κτίριο : 6
Αίθουσα : 6
Ημερομηνία συζήτησης : 07/03/2018
Ημέρα : Τετάρτη
Ωρα : 09:00

Αθήνα, 29/01/2015

Ο / Η Γραμματέας

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 29/01/2015

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά τη σειρά της παραγγελίας,

Αθήνα, 29/01/2015

Ο / Η Γραμματέας

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ

Ο / Η Προϊστάμεν — του τμήματος
α.α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ

